

мѣрно благочестие — повѣрвали му, че и той иска да се поклони на Новородения. Изпращани отъ него къмъ Витлеемъ, дето, споредъ пророческото предсказание, трѣбвало да се роди очакваниятъ Царь, тѣ искрено му обещали да се върнатъ отъ тамъ и да му обадятъ, де се намира Новородениятъ.

Съ пристигането си и престояването въ Иерусалимъ значително отпаднали духомъ тримата мъдреци. Новъ Царь се родилъ, а въ царския домъ Го нѣма, и самиятъ царь праща тѣхъ да Го търсятъ вънъ отъ столицата! Не сж ли сбъркали тѣ пѣтя? Не сж ли криво разбрали небесната личба? Но все пакъ, следъ като сж извървѣли такъвъ дългъ, уморителенъ пѣтъ, тѣ трѣбвало да отидатъ и до близкия Витлеемъ — той билъ само на 10 километра отъ столицата. И тръгнали тѣ за родния Давидовъ градъ — силно смутени, разочаровани, съ голѣмо съмнение въ душата си, че ще могатъ да намѣрятъ Търсения.

Съ самото имъ излизане отъ Иерусалимъ, обаче, паднало всѣко съмнение, прекратило се силното имъ смущение. Звездата, която били видѣли на изтокъ, вървѣла сега предъ тѣхъ къмъ Давидовия градъ. Като видѣли наново звездата, тѣ били обзети отъ неопикуема радостъ. И бърже стигнали въ Витлеемъ, кждето не станало нужда да питатъ — де е родилиятъ се Царь Иудейски, защото звездата спрѣла надъ самата кжца, дето се намиралъ Новородениятъ.

Можемъ да си представимъ съ каква необикновена радостъ тѣ влѣзли въ дома, посоченъ отъ звездата, отъ какъвъ възторгъ били обзети, когато видѣли Божествения Младенецъ и майка Му Мария, съ какво благоговѣние и смирение паднали предъ Новородения и Му се поклонили — поклонили Му се като на Царь и Богъ. Златото, ливантъ и смирилата, съ които тѣ Го дарили, даватъ пълненъ изразъ на тая тѣхна вѣра. А тая вѣра още повече се закрепила въ тѣхъ, следъ като, вѣроятно, узнали за станалото въ полето до Витлеемъ събитие презъ нощта, когато се родилъ Младенецътъ, и за други още събития, а сжщо и когато получили насъне откровение да се не връщатъ при Ирода.

И тръгнали Валтасаръ, Гаспаръ и Мелхиоръ за своята родна страна и първи занесли въ далечния и мраченъ езически изтокъ благата вестъ, че вече се е родилъ на земята „Изтокъ свише“ — Небесното Слънце, което ще прогони свѣтовния мракъ и ще осияе всички.

Хр. Поповъ.

